

WEIGERING TER HAND STELLEN VAN OFF-LABEL VOORGESCHREVEN OZEMPIC IS GEGROND

APOTHEKER GEEFT MEDICIJN NIET MEE: ZORGVULDIG OF TEKORTKOMING?

Een patiënt verzocht met een uitgeprint recept een apotheek om uitgifte van het geneesmiddel Ozempic. De apotheker weigerde dit en had het vermoeden dat het off-labelgebruik van Ozempic betrof. Ten onrechte, meende de patiënt, die vervolgens een klacht indiende. Het Regionaal Tuchtcollege oordeelt dat de apotheker niets verweten kan worden.

Auteurs **Kikki Ouwersloot** en **Jolijn Geve**

Wat speelde er hier?

Een patiënt kreeg via de app Rx-Whizz een recept voor het geneesmiddel Ozempic. De patiënt heeft een uitdraai van het recept aan de balie van de apotheek getoond. Omdat de patiënt geen elektronisch voorgeschreven recept had overhandigd, weigerde de assistent – na overleg met de apotheker – de medicatie mee te geven. De patiënt diende een via de huisarts elektronisch voorgeschreven recept te tonen om de medicatie ter hand te kunnen stellen. Daarna verliet de patiënt de apotheek zonder problemen.

Wat vond de patiënt?

De patiënt bleek niet tevreden en diende drie klachten in tegen de apotheker. De patiënt vond dat de apotheker ten onrechte had geweigerd om het geneesmiddel mee te geven. De apotheker had meer onderzoek moeten doen voordat hij zou overgaan tot weigering. Ook was de patiënt het er niet mee eens dat het ging om het off-label voorschrijven van medicatie. Hij meent dat het medicatie betrof voor zijn diabetes en daarvoor is Ozempic een geschikt middel. De arts die het geneesmiddel heeft

voorgeschreven is naast cosmetisch arts ook internist, meent de patiënt.

Daarnaast was de patiënt van mening dat de apotheker zijn beroepsgeheim heeft geschonden. De patiënt had na zijn bezoek aan de apotheek mailcontact gezocht met de apotheker. De apotheker zette hierbij de directeur van de apotheek in de CC. De apotheker had hiervoor toestemming moeten vragen en de apotheker is zelf verantwoordelijk voor zijn handelen, stelt de patiënt.

Tot slot vond de patiënt dat sprake was van onvolledige dossiervoering. De apotheker vroeg de patiënt per e-mail om het recept toe te zenden. De apotheker had, volgens de patiënt, het geprinte recept moeten opslaan in het patiëntendossier.

En de apotheker?

De apotheker heeft geweigerd het geneesmiddel aan de patiënt ter hand te laten stellen. In het mailcontact met de patiënt heeft de apotheker aangeboden in gesprek te gaan en uitgelegd waarom het recept was geweigerd. Ook heeft de apotheker aangeboden alsnog te controleren of het recept op een veilige manier was voorgeschreven. De

Omdat de voorschrijver werkzaam is als cosmetisch arts, kon en mocht de apotheker vraagtekens zetten bij het doel van het gebruik van Ozempic.

apotheker kan van een uitgeprint recept zonder handtekening niet goed de geldigheid controleren. Hij heeft de patiënt verzocht om een elektronisch voorgescreven recept te tonen. Via Rx-Whizz vindt geen controle plaats van het geneesmiddel op interacties met andere geneesmiddelen, de dosering en patiëntkenmerken.

DE APOTHEKER KAN GEEN UITGEPRINT RECEPT ZONDER HANDTEKENING CONTROLEREN

De apotheker legde aan de patiënt uit een verantwoordelijkheid jegens hem te hebben en dat hij daarom het geneesmiddel niet heeft meegegeven. Daarnaast zag de apotheker dat de voorschrijver een cosmetisch arts was. Dit wekte bij hem vragen op over het doel van het gebruik van het geneesmiddel. In het mailcontact heeft de apotheker ervoor gekozen de directeur van de apotheek te betrekken, omdat de directeur de eindverantwoordelijke is.

En het Regionaal Tuchtcollege?

Dit college benadrukt dat volgens de KNMG-richtlijn *Elektronisch voorschrijven* het uitgangspunt is dat geneesmiddelen elektronisch worden voorgescreven, omdat op die manier onder meer de interacties met andere geneesmiddelen kunnen worden gecontroleerd. Het doel hiervan is het waarborgen van de patiëntveiligheid. Dit brengt mee dat de apotheker terughoudend mocht zijn bij het uitgeven van het geneesmiddel aan de patiënt. Het was in deze situatie onduidelijk of een controle op interacties met andere geneesmiddelen had plaatsgevonden.

Tevens is van belang dat het geneesmiddel Ozempic regelmatig off-label wordt gebruikt voor gewichtsverlies, terwijl het een geneesmiddel is voor de behandeling van suikerziekte. Er is een tekort aan dit middel en daarom dient de apotheker kritisch te kijken naar de indicatie. Omdat de voorschrijver werkzaam is als cosmetisch arts, kon en mocht de apotheker vraagtekens zetten bij het doel van het gebruik van het geneesmiddel. Het betrekken van de directeur van de apotheek in het mailcontact acht het college niet in strijd met de geheimhoudingsplicht van de apotheker.

Ten aanzien van het verwijt dat sprake is van onvolledige dossiervoering oordeelt het college dat de apotheker niet onredelijk heeft gehandeld. Van de apotheker kon immers niet worden verwacht dat hij het recept zou kopiëren voor het patiëntendossier. Het college concludeert dan ook dat de apotheker geen verwijt kan worden gemaakt.

En verder?

Uit deze uitspraak volgt dus dat een apotheker terughoudend mag zijn in het verstrekken van geneesmiddelen wanneer een patiënt geen elektronisch recept kan tonen. Ook mogen apothekers onder omstandigheden terughoudend zijn bij het ter hand stellen van off-label voorgescreven geneesmiddelen, indien er een tekort is. Gelet op de huidige geneesmiddelentekorten vinden wij dat meer dan terecht. ■

Kikki Ouwersloot en Jolijn Geven zijn beiden werkzaam als advocaat bij Van Iersel Luchtman Advocaten en maken deel uit van het Brancheteam Zorg van dit kantoor (www.vil.nl/zorg). Zij zijn daarnaast zorgmakelaar voor apotheken.